

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Moniky Javorové ve věci žalobce **Ing. J. Š.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje** se sídlem Zlín, tř. T. Bati 21, za účasti osoby zúčastněné na řízení **Město Rožnov pod Radhoštěm** se sídlem Rožnov pod Radhoštěm, Masarykovo náměstí 128, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.5.2014 č.j. KUZL 21254/2014, ve věci umístění stavby,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 23.5.2014 č.j. KUZL 21254/2014 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9.800,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2014, č.j. KUZL 21254/2014, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm, (dále jen „správní orgán I. st.“) ze dne 24. 2. 2014, č.j. MěÚ-RpR/07368/2014, kterýmžto správní orgán I. st. v územním řízení

pro žadatele město Rožnov pod Radhoštěm podle § 79 a § 92 zák. č. 183/2006 Sb. a § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb. umístil stavbu rozšíření parkoviště na ul. Kulturní na pozemcích parc. č. X, X a X v katastrálním území Rožnov pod Radhoštěm (dále jen „stavba“).

Žalobce namítá, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s jeho odvolací námitkou, že umístění stavby způsobí ekologickou zátěž na jeho pozemku parc. č. X. Zejména může být žalobcův pozemek ohrožen tím, že na něj budou ze stavby vnikat emise výfukových plynů z odstavených automobilů, které jsou při startování toxičtější než při běžném provozu, a že na svém pozemku bude rušen zvýšeným hlukem ze startujících vozidel. Dále žalobce pěstuje na svém pozemku ovoce a zeleninu a využívá jej k rekreaci, přičemž zvýšené množství emisí výfukových plynů se na tomto způsobu využití může negativně podepsat, zejména zvýšením množství škodlivin obsažených v takto vypěstovaných plodech.

Dále žalobce namítá, že žalovaný argumentuje v odůvodnění napadeného rozhodnutí odhadovaným provozem na zřízené stavbě v rozsahu přibližně 40 automobilů denně, tedy celkem přibližně 80 příjezdů a odjezdů denně, ačkoli takovýto údaj v řízení dříve nefiguroval a žalobce neví, odkud tento údaj žalovaný čerpal.

Žalobce nakonec namítá, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal ani s jeho odvolací námitkou, že umístění stavby je v rozporu s územním plánem města Rožnov pod Radhoštěm. Územní plán města Rožnov pod Radhoštěm sice umožňuje zřízení nových parkovacích míst, ale pouze ve výjimečných případech, přičemž žalovaný v napadeném rozhodnutí ani k námitce žalobce neosvětlil důvody nutnosti umístění stavby a naplnění výjimečných okolností, které jsou dle územního plánu k umístění stavby potřeba.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 6. 10. 2014 navrhl zamítnutí žaloby. S ohledem na koncentrační zásadu ve stavebním řízení se odvolací orgán nepřihlížel k námitkám žalobce, které vznesl až v odvolacím řízení. K žalobě uvedl, že ekologickou zátěží, způsobenou realizací stavby se v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval obecně ve vztahu ke všem sousedním pozemkům a do stanovisek k vydání rozhodnutí zahrnul i stanovisko vydané Městským úřadem Rožnov pod Radhoštěm, odborem životního prostředí ze dne 21. 10. 2013 a stanoviskem Správy Chráněné krajinné oblasti Beskyd ze dne 31. 10. 2013, na které odkázal. Žalovaný a správní orgán I. st. se zabývaly konkrétními námitkami žalobce s tím, že na jeho popud byl do rozhodnutí o umístění stavby zahrnut i systém kanalizace s odlučováním ropných látek, který zamezí stékání vody na pozemek žalobce a jeho erozi a dále svodidla proti poškození žalobcova pozemku samovolně rozpohybovanými vozidly. Žalovaný se pak dále v napadeném rozhodnutí zabýval i souladem umístění stavby s územním plánem města Rožnova pod Radhoštěm, účinným od 30. 12. 2011, kdy tuto svou povinnost tedy dostatečně splnil. Při výstavbě stavby nedojde ke zvýšenému provozu vozidel v okolí pozemku žalobce, a tedy ani k zvýšení hluku či emisí plynem a nová ekologická zátěž proto nevzniká. Na vystavěném parkovišti je odhadován provoz vozidel v přibližné výši 80 odjezdů a příjezdů denně, přičemž vlivem takto nízkého provozu se emise hlukem a výfukovými zplodinami nezvýší, tyto nebudou toxičtější a na plody vypěstované na pozemku žalobce nebude mít stavba žádný vliv. Údaj o předpokládaném provozu

není údajem novým, který by v řízení doposud nefiguroval, neboť plyne z části E dokladové části předložené dokumentace. Dle sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení hodnocení ekologických rizik, ze dne 12. 11. 2013 žalovaný neprováděl podrobnější zjišťování provozu v místě stavby, neboť záměr stavby nepodléhá zjišťovacímu řízení dle § 100/2001 Sb. Žalobce nepředložil podklady týkající se posouzení zvýšené hlučnosti vlivem stavby a sám žalovaný si takovéto podklady nevyžadoval, protože v lokalitě vlivem stavby k nárůstu hlučnosti nedojde a hluk ze stavby bude zanedbatelný ve srovnání s hlukem produkovaným přilehlou komunikací. Nadto žalobce vznesl námitku týkající se hlučnosti až po koncentraci řízení a žalovaný k ní proto nepřihlédl. Zřízení stavby je nutné, protože bude nutno omezit v okolí stavby parkování při krajnici komunikace, protože takovéto parkování omezuje průjezd větších vozidel, a to i vozidel hasičské či záchranné služby. S ohledem na tuto skutečnost jsou dány dostatečné důvody k umístění stavby parkoviště v souladu s územním plánem města Rožnov pod Radhoštěm. Umístění stavby nemůže mít žádný vliv na chráněný typický ráz beskydské krajiny, protože je umístěna v zastavěném území, což potvrdila i Správa Chráněné krajinné oblasti Beskydy.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v intencích žalobních námitek, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu ve smyslu § 75 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 25. 11. 2013 požádalo město Rožnov pod Radhoštěm o umístění stavby „rozšíření parkoviště na ulici Kulturní v Rožnově pod Radhoštěm“. Součástí podkladů přiložených k žádosti je mimo jiné v části E sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 12. 11. 2013, dle kterého záměr nemá tak významné vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví, které by odůvodňovaly nutnost jeho posouzení z hlediska zák. č. 100/2001 Sb. Z hlediska zák. č. 114/1992 Sb. posuzovala záměr Správa Chráněné krajinné oblasti Beskydy a shledala, že záměr nebude mít významný vliv na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti. Dle oznámení podlimitního záměru, které je součástí části E podkladů, je na nově zřízené parkovací ploše předpokládán příjezd přibližně 40 automobilů denně, tj. 80 příjezdů a odjezdů denně. Tento stav odpovídá i současnému stavu, kdy je stejný provoz vozidel soustředěn mezi obytné domy a přilehlé komunikace. Po výstavbě nedojde k navýšení provozu osobní dopravy. Součástí části E podkladů je rovněž koordinované závazné stanovisko ze dne 21. 10. 2013, dle kterého Městský úřad Rožnov pod Radhoštěm, jakožto příslušný úřad na úseku vodoprávním, na úseku odpadového hospodářství a správy lesů, vyjádřil s umístěním stavby souhlas. Dle sdělení Správy Chráněné krajinné oblasti Beskydy nemohou být umístěním stavby dotčeny zájmy chráněné zákonem č. 114/1992 Sb. Dne 17. 1. 2014 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení územního řízení ve věci předmětné stavby. Žalobci bylo oznámeno, že se upouští od ústního jednání, byl vyzván, aby uplatnil své námitky do patnácti dnů ode dne doručení oznámení a poučen, že k později uplatněným námitkám nebude přihlédnuto. Dne 27. 1. 2014 žalobce doručil správnímu orgánu I. st. své námitky, ve kterých ad. 1 žádal o potvrzení vedení jeho pozemku parc. č. X jako obytné zóny a ad. 2 uvedl, že je připraven jednat o stavbě, ale vybudování parkoviště v blízkosti jeho pozemku, který v současné době slouží jako zóna odpočinku a k drobnému pěstování ovoce a zeleniny mu nepřipadá vhodné z důvodu možné ekologické zátěže a také možného

ohrožení vozidly svévolně uvedenými do pohybu. Dne 24. 2. 2014 rozhodl správní orgán I. st. o umístění stavby. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce odvoláním ze dne 13. 3. 2014, ve kterém uvedl, že se správní orgán I. st. se nevypořádal dostatečně s jeho námitkou, že umístění stavby způsobí na jeho pozemku ekologickou zátěž, a že není v souladu s územním plánem města Rožnov pod Radhoštěm a politikou územního rozvoje specifické oblasti Beskyd. Správní orgán I. st. zejména nebral ohled na ekologickou zátěž způsobenou výfukovými plyny, hlukem a vlivem na zdraví exponovaného obyvatelstva. Rozhodnutí správního orgánu I. st. žalovaný potvrdil napadeným rozhodnutím.

Dle § 89 odst. 1 zák. 183/2006 Sb., stavebního zákona, se nepřihlíží k námitkám, které byly uplatněny po ústním jednání. V předmětném řízení bylo od ústního jednání upuštěno a žalovaný takto měl přihlídnout toliko k těm námitkám, které byly uplatněny do konce patnáctidenní lhůty, která počala žalobci běžet ode dne 17. 1. 2014. Žalobce v této lhůtě uplatnil toliko dvě námitky, a to nevhodnost umístění stavby z důvodu možného vzniku ekologické zátěže na jeho pozemku parc. č. 350, kat. území Rožnov pod Radhoštěm a dále z důvodu možného ohrožení vozidly, samovolně uvedenými do pohybu, rovněž ve vztahu k tomuto pozemku. Z pozdějšího odvolání žalobce je zjevné, že námitku nebezpečí způsobeného samovolným sjetím vozidel považuje již za vyřešenou stanovením povinnosti k osazení stavby svodidly a následně již trvá toliko na vyřešení námitky možné ekologické zátěže na pozemku parc. č. X. Jen touto námitkou žalobce se měl zabývat jak správní orgán I. st., tak žalovaný, a to pouze ve vztahu k tomu pozemku, k němuž byla vznesena. V napadeném rozhodnutí žalovaný polemizuje s námitkami (jak vznesenými před, tak i po koncentraci řízení) a v odůvodnění osvětluje důvody svého rozhodnutí, ale toliko ve vztahu k pozemku žalobce parc. č. X, který je sice také ve vlastnictví žalobce, ale jde o pozemek určený k plnění funkce lesa, kterého se žádná z námitek žalobcem vznesených vůbec netýká. Je pravdou, že pozemek parc. č. X, na rozdíl od pozemku parc. č. X, sousedí se stavbou bezprostředně, ale vzhledem ke způsobu jeho využití (plnění funkce lesa) u něj nepřipadá v úvahu pěstování zeleniny nebo soukromý odpočinek žalobce, kvůli jejichž rušení žalobce proti rozhodnutí brojí. Žalovaný proto ve svém rozhodnutí sice z obsahového hlediska vypořádává námitky žalobce, ale nikoli ve vztahu k pozemku, kterého se tyto námitky ve skutečnosti týkají. Takto se na jednu stranu žalovaný podrobně zabývá okolnostmi, u kterých je takováto pozornost obsoletní (vztah stavby a pozemku parc. č. X) a na druhou stranu neposkytuje příslušné argumenty a odůvodnění o okolnostech, kde se toho žalobce svou námitkou domáhal (vztah stavby a pozemku parc. č. X). Tímto postupem žalovaný zatížil své rozhodnutí vážnou procesní vadou ve formě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, když námitky vznesené žalobcem ve vztahu k pozemku parc. č. X vypořádal a své rozhodnutí odůvodnil, jako by byly vzneseny k pozemku parc. č. X, tedy je nevypořádal vůbec.

S ohledem na výše zmíněné je proto namístě se jednak zabývat toliko námitkami žalobce, které byly vzneseny do koncentrace řízení, a k ostatním jeho námitkám ve smyslu § 89 odst. 1 zák. č. 183/2006 Sb. nepřihlídnout. Dále pak je třeba pečlivě vážit obsah námitek žalobce a jen způsobem odpovídajícím jejich obsahu se s nimi vypořádat. Byť je pozemek parc. č. X ve vlastnictví žalobce a se stavbou přímo sousedí, není namístě se vlivem stavby na tento pozemek zabývat nad zákonem povinný rámec, pokud to žalobce nežadá. Samotná nadbytečná pozornost by ale nebyla sama o sobě důvodem vadnosti rozhodnutí. Především je

nutné vyčerpat vznesené námitky co do jejich skutečného obsahu a tyto vypořádat s ohledem na jejich konkrétní věcné zaměření. Byť jde o vlivy jedné stavby a vliv stavby na pozemek parc. č. X pochází ze stejného zdroje jako vliv na pozemek parc. č. X, je třeba zohlednit a vypořádat konkrétní specifika ve vztahu k pozemku, kterého se námitky skutečně týkají. Žalovaný tedy nově v řízení vypořádá žalobcovy argumenty a námitky stran pozemku parc. č. X, přičemž ve vztahu k pozemku parc. č. X se těmito argumenty naopak zabírat nebude.

Z uvedeného je zřejmé, že žalovaný ve svém rozhodnutí nevypořádal všechny námitky účastníka, a proto je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Krajský soud proto napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s.ř.s.

Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalobci vznikly náklady řízení celkem ve výši 9.800,- Kč. Tato částka představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč dle § 6 odst. 9 zák. č. 549/1991 Sb. pol. 18 bod 2a) sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, dále odměnu za zastoupení účastníka advokátem 6.200,- Kč za dva úkony právní služby po 3.100,- Kč podle § 6 odst. 1, § 7 bod 5, § 9 odst. 3 písm. f, § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhl. č. 177/1996 Sb, dvě paušální náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.

Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř. týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a 160 odst. 1 o.s.ř.) uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Město Rožnov pod Radhoštěm dle § 60 odst. 5 s. ř. s. nemá nárok na náhradu nákladů řízení, neboť soud této osobě zúčastněné na řízení v řízení žádné povinnosti neuložil a dále v řízení neshledal ani důvody zvláštního zřetele hodné k přiznání práva na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 25. srpna 2016

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu